

Eugenia Maria

psiholog, psihoterapeut, consilier școlar

Omnia se împrietenește cu mâncarea

Poveste terapeutică pentru anxietatea de separare

Ilustrații
Silvia Crișan

EDITURA
TANA

A fost odată ca niciodată, o broscuță pe nume Oacky. Aceasta trăia lângă un lac minunat împreună cu familia ei, într-o căsuță mică, cât o mărgea.

Într-o zi frumoasă de primăvară, pe când Oacky se juca lângă lac, a observat o familie nouă de broscuțe, ce ieșeau din casa alăturată. Curioasă din fire, s-a apropiat pentru a-i cunoaște în-deaproape.

– Bună, eu sunt broscuța Oacky și locuiesc în casa alăturată!

– Bună, se auzi o voce plăpândă! Eu sunt Omnia. Acum am ajuns cu părinții în această zonă!

– Mă bucur de cunoștință! Dar el cine este?

– Este fratele meu mai mare, Orly!

– Bună, Orly, mă bucur să te cunosc!

– Bună, zise băiatul, deranjat de noua prezență.

– Nu te supăra pe el, Oacky, așa este el; nu prea îi place să vorbească cu mine sau cu prietenele mele!

– Eu, dacă aș fi avut un frate mai mare, aș fi fost foarte fericită. Din păcate, nu am și trebuie să mă joc singură. Pe aici nu sunt mulți copii.

– Și eu mi-aș fi dorit să mă joc cu el, dar fugе mereu de mine spunând că sunt mică, iar jocurile mele sunt prostești. Cât mă bucur că am cu cine mă juca acum!

– Și eu mă bucur! De astăzi vom fi mereu împreună!

Oacky și Omnia au devenit foarte curând cele mai bune prietene. Oacky era frumoasă, cuminte și înțeleaptă. Îi plăcea să își ajute mama în bucătărie, pregătind preparate diverse pentru prânz sau cină. Se pricepea chiar să facă gogoși pufoase și clătite delicioase.

Omnia era mai mică cu un an. Ea prefera să își petreacă mult timp alături de mama ei. Îi plăcea să citească povești și să deseneze. Era gingașă și mai tot timpul abătută.

Oacky încercă, de nenumărate ori, să o cheme pe Omnia în vizită la ea, pentru a petrece seara împreună, dar aceasta, o refuza mai tot timpul. Îi promitea că vor face împreună gogoși pufoase sau clătitele ei preferate, cu gem de mure și frișcă. Dar nici acest lucru nu îi schimba hotărârea. Nu înțelegea ce se întâmplă și ce o împiedică pe Omnia să vină. Se gândise, că poate, părinții nu vor să o lase. Așa că, se hotărî, să meargă chiar ea, la familia Omniei.

Ajunsă la casa prietenei ei, o zări pe geam, pe mama Omniei, ce se afla în bucătărie, de data aceasta, singură. Ciocăni de câteva ori, ușor, în ușa de la intrare și când aceasta se deschise spuse încet:

